

МОЛБА УЗВИШЕНОМ БОГУ

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

الدعاء

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليتسا

عمرة دانسيث

يوفانوفيتس ليوبيتسا

فيزو رادونشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ДОВА (МОЛБА)

Узвишени Бог каже:

А када те Моји робови за Мене упитају, Ја сам, сигурно, близу: одазивам се молби молитеља када Ме замоли. Зато нека они позиву Моме удовоље! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, 186)

Узвишени, такође, каже:

Молите се понизно и у себи Господару своме, не воли Он оне који се превише гласно моле. (Кур'ан, Ел-Савезници, 55)

Узвишени, такође, каже:

Господар ваш је рекао: "Позовите Ме и замолите, Ја ћу вам се одазвати! Они који из охолости неће да Ме моле - ући ће, сигурно, у Пакао понижени." (Кур'ан, поглавље Верник, 60)

Хваљен нека је Бог, Узвишени, Племенити, Добри и Дарежљиви, који је тражење потреба Свога роба и њихово обављање, учинио богослужењем и не само да му је наредио да их тражи, него га у случају да неће да их тражи, најстрожије укорио, то назвао

охолошћу према Господару и запретио му најстрожијом казном:

...Они који из охолости неће да Ме моле - ући ће, сигурно, у Пакао понижени. (Кур'ан, Верник, 60)

Од Ну'мана б. Бешира се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Молба је богослужење"**, а затим цитирао речи Узвишеног: **Господар ваш је рекао: "Позовите Ме и замолите, Ја ћу вам се одазвати! Они који из охолости неће да Ме моле - ући ће, сигурно, у Пакао понижени. "**

Богослужење је показивање понизности и покорности роба према своме Господару. Молба је показивање немоћи, потребе и понизности од стране сиромашног роба који сам себи не може да помогне и његово обраћање за помоћ Узвишеном и Свемогућем Богу, који му је способан дати све што ваља, а од њега одгнати све што му штети и код кога - иако је давао и ранијим и каснијим генерацијама, и људима и џиннима, све што су тражили и све што им је било потребно - ништа не недостаје и не мањка, као што се каже у речима Узвишеног:

Оно што је код вас - пролазно је, а оно што је код Бога - вечно је. (Кур'ан, поглавље Пчела, 96)

У томе је смислу Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Божија је рука (увек) пуна. Њено богатство не смањује ни непрекидно, обилно и даноноћно дељење. Шта мислите колико је само Он поделио, откако је небеса и Земљу створио, а да се од онога што је у десници Његовој, ништа није смањило?"**

Узвишени Бог воли да Своје робове обасипа богатостима, али воли и то да Његови робови признају да су од Њега зависни, да су пред Њим понизни, да су у својим потребама на Њега упућени и да без Њега не могу. У том смислу Узвишени каже: **А посланике смо и народима пре тебе слали и немаштином и болешћу их кажњавали не би ли послушни постали. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, 42)**

Дакле, Узвишени Бог људе ставља на искушења, како би им показао да су од Њега зависни. Зато Узвишени Бог и воли када му се неко обрати са молбом.

Од Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, се преноси да је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Бог се на онога ко од Њега (ништа) не тражи, љути."**

Прича се да је један учењак, неком човеку кога је видео да обилази врата неког од владара, рекао: "Хеј ти, који одлазиш код онога ко пред тобом затвара врата, показује ти сиромаштво и од тебе сакрива своје богатство, а заборављаш на Онога ко пред тобом отвара врата, показује ти Своје богатство и говори **-Позовите Ме и замолите, Ја ћу вам се одазвати!**

У томе смислу је и песник рекао:

Синко , не тражи своју потребу од људи,

Него од онога чија се врата не затварају.

Бог се љути, ако од њега не тражиш,

А људи се љуте, ако од њих шта затражиш.

Узвишени, такође, каже:

Онај који се невољнику, када му се обрати, одазива и који зло отклања ... (Кур'ан, Мрави, 62)

Испуњење свих потребних услова за молбу и уклањање препрека, предуслов је за њену ваљаност и испуњење онога што се њоме тражи. Докази за то су раније наведени кур'ански одломци као и бројни Посланикови, мир над њим, хадиси (изреке). Тако се у хадису који преноси Селман ел - Фариси каже да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Бог је стидљив и дарежљив. Стид Га је - када човек дигне руке (и замоли Га) – да врати празних руку и очајног."**

Од Енеса б. Малика, Бог био задовољан њиме, се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, такође, рекао: **"Немојте посустати у упућивању молбе, јер нико уз молбу неће настрадати!"**

Од Ебу Се'ида ел-Худрија се преноси да је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Нема тог муслимана који ће Богу упутити молбу - с тим да у њој нема каквог греха или прекидања родбинске везе -, а да му Бог, захваљујући њој, неће дати једно од троје: убрзати оно што је замолио, сачувати му то за онај свет, или поштедети га сличног зла."**

Молба је један од најважнијих предуслова за отклањање нежељеног и постизање жељеног циља. Међутим, жељени резултат молбе може изостати из више разлога:

- због неисправности саме молбе, коју као такву из неког разлога - садржаја насиља и сл. - не воли Бог,

- због нехаја у срцу, непреданости Богу и неусредсређености на оно што се моли, за време упућивања молбе, тако да она подсећа на лук са потпуно опуштеном тетивом који или уопште не може избацити стрелу, или је не може довољно јако избацити па да погоди циљ, или пак,

- зато што постоји нека друга препрека за испуњење онога што се у молби моли, као што су: недозвољена опскрба, затвореност срца у гресима и његова обузетост немаром, страстима, забавом и провођењем.

Молба је један од најделотворнијих лекова против несреће. Она несрећу одбија, од ње чува, не да јој да се спусти, а ако се спусти, онда је изгони и њене ударце спречава и ублажава. Молба наспрам несреће, у погледу јачине, може да има три степена:

- да је јача од несреће, па да је потпуно спречи и одагна,

- да је слабија од несреће, па да несрећа и поред ње погоди човека, с тим што је молба отупљује и њене ударце олакшава и

- да су подједнако снажне па да једна другу, сама, није у стању да савлада.

ПРАВИЛА ЛЕПОГ ПОНАШАЊА ПРИЛИКОМ УПУЋИВАЊА ДОВЕ (МОЛБЕ)

Да би молба била ваљана, онај ко је упућује треба се држи следећих правила лепог понашања:

1. Да је устрајан у молби, потпуно сигуран у њено испуњење и да је искрен у ономе што моли. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: **"Када моли, нека нико од вас у молби не говори: 'Боже, опрости ми, ако хоћеш, или Боже, смилуј ми се, ако хоћеш, него да одлучно молбу чини, јер Бог не може да присиљава.'"**

Веровесник, мир над њим, је, такође, рекао: **"Када Бога молите, будите сигурни да ће вам се одазвати и знајте да Бог не прима молбу из немарног и безбрижног срца!"**

Суфјан б. Ујејне је рекао: "Нека никога од вас од молбе не одвраћа то што о себи зна, јер се Узвишени Бог одазвао и удовољио молби најгорем створењу, сотони, нека је на њега Божије проклетство, када Га је замолио:

Господару мој, дај ми времена до дана када ће они бити оживљени! (Кур'ан, поглавље Ел-Хиџр, 36)

2. Да упорно моли и молбу понавља три пута, јер се од Ибн Мес'уда, Бог био задовољан њиме, преноси да је рекао: "Када је молио, Божији Посланик је молио три пута и када је тражио, тражио је три пута."

3. Да не пожурује и не говори: "Већ сам молио, па ми молба није услышана" јер у хадису који преноси Ебу Хурејре стоји да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Некоме од вас ће молба бити услышана, уколико не пожури и не каже: 'Већ сам молио, па ми молба није била услышана.'"**

Ибн Беттал ово коментарише речима: "Тј. да му не досади па да - истичући да је већ молио - не престане да моли, или да помисли да је довољно молио и да је заслужио да му се удовољи, па тако постане шкрт према своме Племенитом Господару коме није тешко да се одазове и код кога ништа не недостаје. У хадису је наведено једно од правила лепог понашања онога ко упућује молбу, а то је да у тражењу буде устрајан и да не очајава да ће му бити удовољено. Ово зато, што се и на тај начин доказује преданост Господару, послушност према Њему и истиче зависност од Њега."

4. Да за своју молбу бира одабрано време, као што су: Дан Арефата у години, месец рамазан од месеци, петак у седмици и време пред зору у ноћи. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: **"Бог сваке ноћи, у њеној задњој трећини, силази на нама најближе небо и пита: 'Има ли кога да Ме зове, па да му се одазовем? Има ли кога да од Мене шта тражи, па да му дам? Има ли кога да Ме за опрост моли, па да му опростим?'"**

Каже се да је посланик Јаков, нека је над њим Божији мир, када је рекао:

Замолићу Господара свога да вам опрости.
(Кур'ан, поглавље Јусуф, 98) мислио на време пред зору.

5. Да за своју молбу искористи одабране тренутке, као што су време када пада киша, која је именована милошћу у речима Узвишеног:

Он шаље кишу када они изгубе сваку наду и распростире милост Своју. (Кур'ан, Договарање, 28)

То исто вреди и када је човек на сеџди (падање ничице лицем на тле), што потврђује и хадис који преноси Ебу Хурејре у коме стоји да је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Најближе што роб своме Господару може бити је када је на сеџди (лицем на тле). Зато што на њој највише упућујете молбу!"**

Одабраност времена за молбу произилази из одабраности стања. Тако је време пред зору (сехур) време када је срце најчишће, најискреније и најрастерећеније од сметњи, а петак и Дан Арефата су дани окупљања верника, слоге, потпомагања и усресрећености њихових срца према истом циљу - тражењу Божије милости.

6. Да се спусти глас, тако да не буде ни сувише тих ни гласан, да буде скрушен, понизан, и да се покаже сиромаштво и зависност од Узвишеног Бога. У том смислу, од Аише се преноси да је у вези речи Узвишеног:

Не изговарај на сав глас кад молитву обављаш, а и не пригушуј га! рекла да се под тиме мисли на молбу.

Ебу Муса ел-Еш'ари, Бог би задовољан њиме, приповеда: "Ишли смо са Божијим Послаником, мир над њим, и када смо се приближили Медини, изговорио је текбир (Бог је највећи!), па су и остали људи дижући глас почели изговарати текбире, на што је Веровесник, мир над њим, рекао: "О људи, обуздајте се - тј. будите пажљиви и спустите своје гласове -, јер Онај кога дозивате није ни глув, нити одсутан, већ дозивате Онога који све чује и све види!"

Узвишени Бог хвалећи Свог Веровесника Захарија, мир над њим, је рекао:

Кад је он Господара свога тихо позвао.
(Кур'ан, поглавље Марија, 3)

На другом месту Узвишени каже:

Молите се понизно и у себи Господару своме! (Кур'ан, Бедеми, 55)

7. Да се молба започне са захвалом Узвишеном Богу, затим похвалом Његових имена и својстава, затим тражењем благослова за Његовог Веровесника, мир над њим, и да се заврши захвалом Богу. Ово све као што стоји у хадису: **"Божији Посланик, мир над њим, је чуо како један човек моли током молитве, а да претходно није похвалио Бога нити замолио Бога да благослови Веровесника на шта је Веровесник, мир над њим, рекао: 'Овај је пожурио.' Потом је тог човека позвао, па је - обраћајући се и њему и окупљенима - рекао: "Када неко од вас молбу чини, нека прво захвали своме Узвишеном Господару, затим нека замоли Бога да благослови Веровесника а затим нека моли за шта хоће!"**

8. Да води рачуна да све што једе и пије буде лепо, чисто и дозвољено, јер је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Узвишени Бог је леп и прима само оно што је лепо.** Узвишени Бог је верницима наредио оно што је наредио и посланицима:

„О посланици, дозвољеним и лепим јелима се храните и добра дела чините!“ (Кур'ан, Верници, 51), а на другом месту:

О верници, дозвољеним и лепим јелима која смо вам подарили се храните и будите Богу захвални, па ви се само Њему молите! (Кур'ан, Ел-Бекаре, 172)

Затим је споменуо човека који дуго остаје на путовању, чупаве косе и прашњав, који своје руке диже према небу и моли: 'Боже, Боже!', а храни се забрањеном храном, пије забрањено пиће, облачи забрањену одећу и издржава се забрањеном опскрбом. Па како ће таквом бити услишана молба?!

Иако су у наведеном случају испуњена четири услова за испуњење молбе, наведена у његовим речима:

а) "Који дуго остаје на путовању", јер када је човек дуго на путу, могућност да му молба буде испуњена је велика, будући да је скрхан туђином и дугим одсуством из завичаја, а исцрпљеност и подношење тешкоћа на путу, спадају у најважније предуслове за испуњење молбе.

б) "Чупаве косе и прашњав", јер су поцепаност одеће, запуштеност у изгледу, разбарушеност косе и прашњавост добра претпоставка за испуњење молбе.

ц) "Који своје руке диже према небу", јер је и у другим хадисима похваљено дизање руку према небу за време упућивања молбе, као што стоји и у раније наведеном хадису који преноси Селман ел-Фариси, а у коме се каже: **"Бог је стидљив и дарежљив. Стид Га је - када човек дигне руке (и замоли Га) – да га врати празних руку и очајног."**

д) "Изговарајући: 'Боже, Боже!", јер је упорност у молби и понављање Господарева имена једна од најзначајнијих претпоставки да ће се Господар одазвати и ономе што се моли, удовољити.

Међутим, и поред испуњења свих ових предуслова за испуњење молбе, Божији Посланик, мир над њим, каже: "Па како ће таквом бити испуњена молба" тј. како ће бити испуњена молба ономе ко се храни забрањеном храном, ко пије забрањено пиће, ко носи забрањену одећу и ко се издржава забрањеном опскрбом?

9) Да се приликом упућивања дигнутих руку окрене према Меки и да у молби не набраја (тј. да речи молбе не набраја и не изговара у римованој прози). Најбоље је молити кур'анским молбама и молбама наслеђеним од Посланика, мир над њим. У молби се не сме молити оно што је грех нити прекидање родбинских веза, како је већ речено у хадису који приповеда Ебу Се'ид.

10. Да се приликом упућивања молбе од Узвишеног Господара моли нешто што је обилно и велико, јер је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Када неко од вас нешто од Бога моли, нека моли оно што је обилно и велико, јер Њему није ништа тешко."**

11. Да се испуни основни предуслов за испуњење молбе, а то је да се Онај који је упућује искрено покаје, да изглади спорове са другим људима, да се посвети Узвишеном Богу и да буде убеђен да ће му се Он одазвати, јер Узвишени каже:

А када те робови Моји за Мене упитају, Ја сам, сигурно, близу: одазивам се молби молитеља кад Ме замоли. Зато нека они позиву Моме удовоље. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, 186)

Према томе, човеково одазивање на позив Узвишеног Бога је предуслов да би се Бог одазвао на његову молбу и удовољио његовом мољењу, као што Веровесник, мир над њим, у кудси-хадису преноси од свога Узвишеног Господара пример о Божијем штићенику, који се Узвишеном Богу приближава све док га не заволи, а за онога кога заволи Он каже: "... **а ако од Мене нешто затражи, Ја ћу му дати.**"